



Tisztelt ...!

Az élelmiszeripar az elmúlt időszakban ismét stratégiai ágazattá vált. Ez nem csak gazdasági jelentőségének tulajdonítható, hanem annak az Európa és hazánk biztonságát garantáló kiemelten fontos szándéknak is, hogy Európa és így Magyarország állampolgárait folyamatosan, biztonságos élelmiszerekkel tudjuk ellátni.

Tudjuk azonban azt is, hogy ez sem menti fel az élelmiszeripar vállalatait az alól, hogy tisztességes piaci versenyben bizonyítsák életképességüket. A tisztességes verseny feltételeinek biztosításához azonban a törvényhozók segítségére van szükségük.

Az utóbbi években a kiskereskedelmi vállalatok olyan koncentrációra és ez által erőfölényre tettek szert, amellyel szemben különösen az élelmiszeripar több mint 90%-át adó kis- és középvállalatok, de a nemzetközi nagyvállalatok is tehetetlenek, mindemellett a kiskereskedelmi láncok beszerzési társulásokot hoznak létre és ezek még inkább egyoldalúan tudják diktálni a termékek átvételének feltételeit. Ez pedig gyártók tisztességtelen és indokolatlan tönkretételéhez vezet.

Az elmúlt években bekövetkezett hatalmas változások a kereskedelmi láncok gyakorlatában az egész európai élelmiszeripar álláspontja alapján ütköznek a tisztességes piaci verseny követelményeivel, noha ennek bizonyítása a jelenlegi jogszabályok és értelmezésük alapján rendkívül nehéz.

Egy-egy beszállító forgalma általában az adott lánc forgalmának töredékét jelenti (legtöbb esetben csak tizedszázalékokat; az áru átvételének visszautasítása a lánc számára nem jelent észrevehető hátrányt, a beszállítót viszont tönkretelheti. Ezért a beszállítók a diktált feltételek nagy részét kénytelenek elfogadni. Mindehhez még az is hozzájárul, hogy a láncok a saját márkáikon keresztül ma már gyártók is, vagyis ugyanolyan versenytársak a beszállítók számára, mint a többi élelmiszer-előállító, viszont tökéletesen eltérő piaci pozíciókkal. A kereskedelmi láncok ma már inkább ingatlanüzletekkel foglalkoznak, pl. infrastruktúrájuk bérbeadásával, mint az eredeti kereskedelmi funkciókkal, ami pénzügyi erejüket tovább növeli.

A beszállítók versenyhatósági panaszai gyakorlatilag kizártak, mert ez automatikusan a beszállítói körből való kizárásukat jelenti.

Magyarországon a helyzet évek óta kritikus, a kereskedelmi láncok még határozottabban érvényesítik erejüket a tőkeszegény hazai vállalkozásokkal szemben, mint Európa nyugati részén, és egyre jobban előnyben részesítik a külföldi termékek forgalmazását. Ennek nyomán évről évre, a többi újonnan csatlakozó országhoz képest is felgyorsult mértékben, a magyarországi gyártók piacvesztése és tönkremenetele következik be. A kialakult helyzettel



kapcsolatban mellékelem a hazai élelmiszeripar helyzetéről készített gyors összeállításunkat, amely a Trade Magazin kereskedelmi folyóirat januári számában jelenik meg.

Az erőfölény a gazdasági kapcsolatokban sok esetben létező jelenség, az azonban roppant káros, ha hagyjuk, hogy azzal visszaéljenek. Az elmúlt években több próbálkozásnak is szemtanúi lehettünk, amely szabályozni próbálta ezt a kérdést, ám sajnos egyik sem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. A többi EU tagállamban dolgozó kollégáinkkal együtt meg vagyunk róla győződve, hogy ezt a kérdést európai szinten át kell újonnan tekinteni, és új módon szabályozni.

Az első lépés ehhez a 88/2007-es számú Írásos Nyilatkozat elfogadása lenne, amelyhez az Európai Parlamenti képviselők felének aláírására van szükség.

A Nyilatkozatot az EP Képviselői január 24-i határidővel bármikor aláírhatják a PHS 2A 0019-es teremben, amely külön erre a célra van fenntartva, illetve a Plenáris Ülések során a félkör bejáratánál kihelyezett táblákon Brüsszelben és Strassbourghban egyaránt.

Kérjük az Ön személyes támogatását, hogy a kérdés a Parlament napirendjére kerüljön. A magyar nemzetgazdaság számára is egy rendkívül fontos kérdéstről van szó.

Személyes segítségét, esetleges visszajelzését előre is köszönöm

Budapest, 2008. január 15.

Tisztelettel

Boródi Attila  
Élelmiszer-feldolgozók Országos Szövetsége  
ügyvezető elnök